

Bo Hejlskov er af mange kendt for sin læresætning om, at *børn, der kan opføre sig ordentligt, de gør det*. Sammen med Anna Sjölund udvider han i denne bog dette udgangspunkt og den dertilhørende praksis til alle former for pædagogisk arbejde, hvor de "*almindelige metoder ikke slår til*", som det formuleres. Bogens største styrke er dens etiske udgangspunkt om, at en god pædagogisk metode skal øge autonomi, selvkontrol og pædagogisk kapital. Metoden skal derudover ikke bygge på moralisering af adfærd, og så skal den selvfølgelig virke. Bogen henviser indledningsvist ganske kort til bl.a. Løgstrups etiske fordring og markerer tydeligt et etisk ståsted ift. arbejdet med mennesker. Dette udgangspunkt er et klædeligt modsvar til den instrumentalisering, som har sneget sig ind i store dele af relationsarbejde generelt, og skaber et godt udgangspunkt for resten af bogen – nemlig at arbejdet med et menneske bør tage udgangspunkt i dette menneske som mål i sig selv. Begrebet *pædagogisk kapital* kan sidestilles med Fonagys *epistemiske tillid* eller det, som i mange andre sammenhænge blot kaldes *relationen*. Begrebet fungerer imidlertid godt for bogen, fordi det tydeliggør, hvordan et pædagogisk greb, der koster pædagogisk kapital umiddelbart kan virke, uden at være god metode. Den gode metode opbygger i stedet pædagogisk kapital og lever samtidig op til de øvrige principper.

Bogens anden store styrke er den praksisnærhed, som gennemsyrrer gennemgangen af den konkrete pædagogiske praksis, der følger. Methodedelene er inddelt i hhv. *håndtere, evaluere og forandre*. Pointen med denne opdeling er, at praktikerne ikke skal forsøge at løse problemerne, mens der er kaos, men i stedet forholde sig roligt, afvente, evaluere og så finde frem til (eller tilbage til) den gode metode. Det mest bemærkelsesværdige er bogens praksisnærhed, gode eksempler og respekt for vanskeligheden i at udføre metoderne i praksis. Bogens relevante udvalgte redskaber spænder bredt fra mindfulness til den motiverende samtale. Redskaberne forklares kort og præcist med gode eksempler. En grundpointe, der flere gange fremføres er, at målgruppen for pædagogisk specialarbejde har krav på løsninger, der ikke er "*almindelige*", hvilket er grunden til, at de mennesker, der skal hjælpe overhovedet har et job. Dette betyder ikke, at man som personale aldrig vil begå fejl, men det betyder at man er forpligtet til at håndtere disse fejl så godt som muligt, evaluere efterfølgende og forandre sin metode, så den kommer til at virke.

Bogen er skrevet til praktikere, men man er ikke i tvivl om, at der ligger en omfattende viden om pædagogisk psykologi og praktisk pædagogisk arbejde til grund. Der henvises ikke stringent til bagvedliggende teori og forskning, men man har i stedet lavet en mere forklarende og udfoldende litteraturliste til hvert enkelt kapitel. Dette er fint i tråd med bogens formål, som er at klæde praktikere på til at udføre god metode og fungere som god inspiration til videre læsning. Bogen giver sig ikke ud for at være en videnskabelig udredning, men fokuserer i stedet på at formidle konkrete værdier og redskaber med simple forklaringer og gode cases. Dette lykkes den enormt godt med, og den bør læses af både specialpædagoger og deres supervisorere. De, der er enige i bogens etiske grundlag, kan trygt læne sig tilbage og lade sig inspirere til at udføre det i praksis. De, der er uenige, kan passende læse bogen indtil, de er enige.

Af Søren Vinther Fjærestad, Chef for Supervision og undervisning i Væksthuset

